

A „fűzfás” holokauszt-emlékmű avatásánál
(1990. július)

Göncz Árpád (1922–2015)

Göncz Árpádban, ahogy azt több újság is megírta, olyan vezetőt (nem politikust) veszítettünk el, aki betöltötte a „kollektív apa” szerepét – amelyet, úgy látszik, minden nép (emberek népebe szerveződő csoportja) igényel magának, s hiányában elhagyottnak, apátlannak érzi magát. Számunkra, a magyar nép zsidóinak még nagyobb szüksége volt/van e szerep betöltésére, mert mi eredendően (a holokauszt óta) árvák vagyunk, s olyan apára vágyunk, aki, ha posztumusz módon is, de befogad, sőt: megkövet bennünket az övéi velünk szemben elkövetett bűneiért. Göncz Árpád személyében ilyen apa-államférfi távozását gyászoljuk. S nemkülönben a rendszerváltás pillanatnyi felszabaddaltsága, reménye emlékét, hogy jobb, békeesebb, emberibb lesz Magyarországon élni – amelyet leginkább az ő személye teljesített be.

Magyarország első köztársasági elnöke, aki a Szentföldre látogatott (1992. október)

A Csurgói Gimnázium Holokauszt-napján (2000. július)

A Wallenberg-szobor meggyalázása után az ország közméltóságai tiltakoztak az antiszemita-fasiszta hangok feléledése ellen (1990. május)

